

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

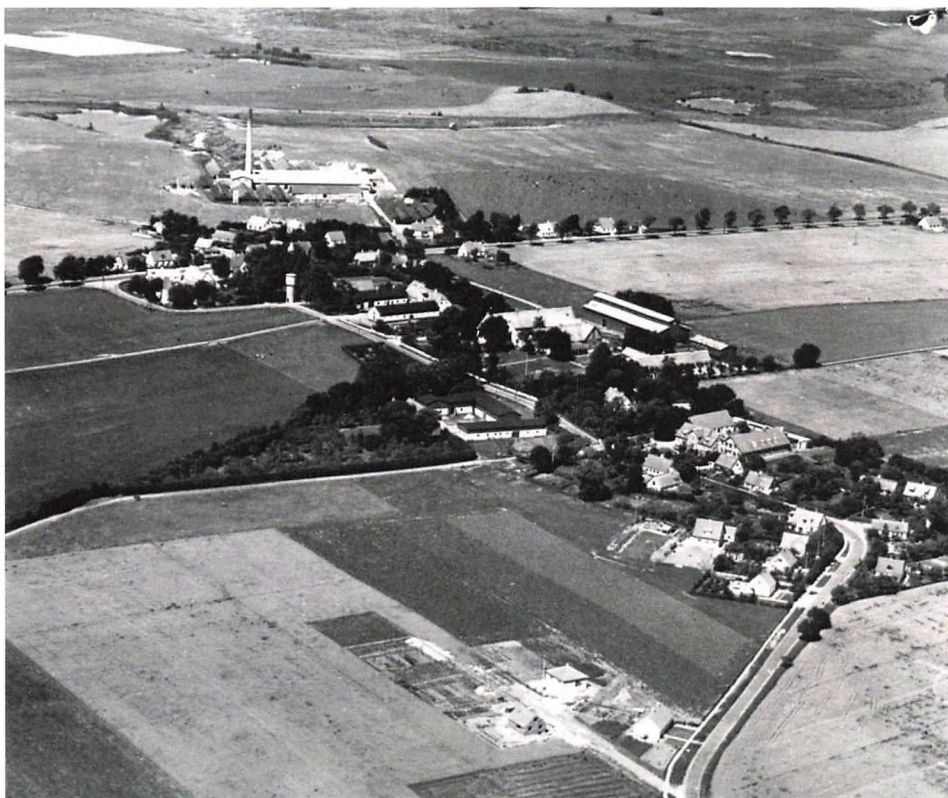
Rytterskolen

Medlemsblad for

KARLEBO LOKALHISTORISKE FORENING

www.lokalhistoriske-forening.dk

17. årgang nr. 2. Sommer 2023.

Karlebo Lokalhistoriske Forenings medlemsblad, 'Rytterskolen' udkommer så vidt muligt 4 gange årligt og udsendes primært til foreningens medlemmer.

Indhold

- S. 3: Formanden har ordet
- S. 4: Nekrolog over Erik Andersen
- S. 6: Havne i Nivå
- S. 17: Kommende arrangementer
- S. 20: Foreningens bestyrelse.

Forsidefoto:

Niverød omkring 1948. Der er begyndende bebyggelse på Solbjerggaards jorde. I baggrunden ses Karlebo Teglværk. I et vejsving ligger Niverød Vandtårn fra 1942. Til højre herfor Mariehøj. Til højre halvt skjult af træer ses Niverødgård med den høje lade bagved. På den anden side af vejen ses Solbjerggård. Nivaagaards Hospital ligger som en 3-længet gård til højre i billede. Mellem teglværket og vandtårnet ses Niverød Kongevej med vejtræer.

Fredensborgarkiverne.

Fotoet kan ses i større format ved at gå ind på **arkiv.dk** og i søgefeltet skrive: **Fredensborg B1330**

Redaktør: Flemming Jappsen – Holtebakken 49 -2990 Nivå

Tlf.: 5124 5338 – fl.jappsen@gmail.com

Layout/grafik: Jens Erik Christiansen – Åtoften 131, 2990 Nivå

Tlf.: 4144 4062 – jensec2990@gmail.com

Trykt i 450 eksemplarer,

ISSN: 2794-1833

Deadline for næste udgave af medlemsbladet er 1. september 2023.

Materiale til redaktøren modtages gerne elektronisk.

Eftertryk er tilladt efter aftale med redaktøren.

Formanden har ordet

Mr. Lokalhistorie er gået bort

Et af foreningens æresmedlemmer, Erik Andersen, er ikke mere iblandt os. Han døde den 14. juni.

På de næste sider kan du læse tidligere arkivleder Merete Carstens nekrolog over Erik Andersen, som hun havde kendt personligt gennem mange år, og som hun bl.a. hædrer ved at kalde ham **"Mr. Lokalhistorie"**.

Jeg selv er ikke blot tilflytter - som størsteparten af indbyggerne i den tidligere Karlebo Kommune – men også "tilløber" i Karlebo Lokalhistoriske Forening, som jeg blev formand for i 2007. Godt 30 år efter, at Erik Andersen og andre lokalhistoriske ildsjæle havde stiftet den forening, som har betydet utrolig meget for mig.

Af gode grunde har jeg ikke haft så meget at gøre med Erik Andersen. Men, når der f.eks. skulle hentes større genstande hos donorer til Fredensborg Museum – som det var en af foreningens opgaver at drive – så var Erik straks klar til at hjælpe mig med både bil og trailer.

Ligesom han var en trofast deltager i foreningens foredragsaftener, hvor det altid var rart at møde Eriks venlige smil og udveksle nogle bemærkninger med ham. I 2011 udnævnte vi i bestyrelsen Erik til æresmedlem af foreningen, bl.a. med følgende ord:

"Du har altså, kære Erik, i mange år været en vigtig drivkraft for lokalhistorien i Karlebo. Denne fortjenstfulde indsats vil vi i bestyrelsen gerne hermed udtrykke vores påskønnelse af, og hædre dig ved at udnævne dig til æresmedlem af Karlebo Lokalhistoriske Forening."

Æret være hans minde!

God sommer!

Med venlig lokalhistorisk hilsen

Niels Storgaard Simonsen

Formand

Erik Andersen

(1941 – 2023)

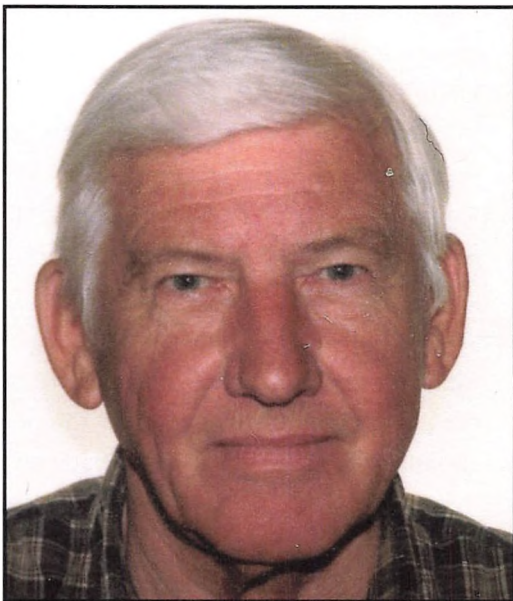
**Af Merete Carstens,
forhenværende arkivleder**

Erik Andersen døde onsdag den 14. juni, efter at have pådraget sig en infektion, som angreb hjernen. Han var ellers ved at komme sig efter en operation, så hans død var meget uventet.

Erik Andersen var et pligtopfyldende menneske med lune og omsorg. Jeg mødte Erik Andersen første gang, da jeg var til ansættelsessamtale. Jeg havde fået tilbudt en midlertidig stilling, som skulle deles mellem Nivå Bibliotek og Lokalhistorisk Arkiv.

Jeg havde forberedt mig grundigt på lokalhistoriske spørgsmål og blev næsten mundlam, da Erik Andersen spurgte om jeg var "*bange for at sidde alene i et hus ude på landet, når det blev mørkt*". Selvfølgelig var jeg ikke det, men værre var det, at arbejdstiden først sluttede kl. 22 om torsdagen. Erik Andersen tog en hurtig beslutning: Arbejdsdagen sluttede kl. 20.

Da jeg blev ansat i 1984 var Erik næstformand for Lokalhistorisk Forening og blev senere formand (1986-1989) Han kunne tidligt se, at med alt det materiale, der blev afleveret til arkivet, ville det være for meget for en frivillig forening. Så han gjorde sig til talsmand for at få ansat per-

sonale og samtidig lade en kommunal institution være arbejdsgiver.

Erik Andersen levede hele sit liv det samme sted. Når man kører fra Kokkedal ad Fredensborg Kongevej kommer man hurtigt til hans hus, Højstrup, og her skal man dreje til venstre for at komme ud til Rytterskolen. Hver gang var det rart og betryggende at vide, at her lå Erik Andersens hus, - lige midt i Karlebo Sogn. Her var han født, her levede han, her var hans familie og mange, mange kontakter.

I Lokalhistorisk Arkiv findes der et billede fra en tørvemose, hvor hans mor havde Erik med i barnevognen. Der er også en del billeder m.m. fra en hundredårig kvinde, Kristine Petersen, der havde boet langt den største del af sit liv i Vejenbrød. Han fortalte om hendes skæbne, og selv om han fortalte det meget nøgternt, kunne man ikke undgå at blive berørt af det. Hun var selvfølgelig langt ude i familie med Erik.

Han var altid parat med en hjælpende hånd, når det behøvedes. Da han stoppede som formand for lokalhistorisk forening, fortsatte han som suppleant. Han blev også frivillig i arkivet, og lavede et stort stykke arbejde, ikke mindst, da det endelig lykkedes at få egnede lokaler på rådhuset. Selv om han aldrig selv havde flyttet bopæl, var han fremragende til at styre flytningen.

Hans viden om, hvad der rørte sig i lokalsamfundet var uforlignelig. Det arbejde han påtog sig kunne ikke være gjort bedre. Han var i sandhed Mr. Lokalhistorie.

Det var også ham, der tog initiativ til, at alt det gamle materiale fra Karlebo Skole blev afleveret til arkivet. Det blev til en udstilling på Rytterskolen, og her havde Erik påmonteret et batteri og en trykknop på den gamle skoleklokke, og så gæsterne kunne blive ringet ind til timen.

Der er dog ingen tvivl om, at familien havde første prioritet. Selv om han også involverede sig i en række andre ting. Blandt andet deltog han i produktionen af videoen: *"Karlebo Kommune – en tur langs vore åer."* -

Han tog sig også af Nivaagaards Arkiv. Og alt blev udført på samme betryggende måde.

Han har sat sine spor, han vil blive savnet.

Æret være hans minde!

Havne i Nivå

Af Jens Erik Christiansen

Hvad er en havn?

Den Store Danske siger:

"Havn, vandområde beskyttet i en sådan grad mod bølger, strøm og vind, at skibe på betryggende måde kan ligge fortøjet eller for anker og laste, losse, få udført reparationer etc."

Ordbog over det danske Sprog (ODS):

"Et af naturen eller ved kunst delvis indelukket vandareal, hvor skibe kan finde beskyttelse mod storm og lignende, og hvor de kan foretage ind- og udladninger, reparationer og lignende." Det understregede er ordbogens centrale forklaring af ordet.

Ud fra disse definitioner kan de 4 udskibningssteder ved henholdsvis Niverød Teglværk, Sølyst Teglværk, Nivaagaards Teglværk og Lyngbækgårds Teglværk ikke betegnes som havne.

En rigtigere betegnelse vil være skibsbro, som ODS forklarer sådan:

"- bro eller mole, der er bygget ud fra land, hvorved skibe kan lægge til."

4 havne

Nivås to kunstige havne, Galejhavnen og Nivå Havn, er velkendte og velbeskrevne, og deres eksistens kan direkte konstateres. Rester af Galejhavnens moler, der var opbygget af kalksten, kan stadig ses på havbunden. Den må have været en af de første kunstige havne i Danmark. Om sidstnævntes historie kan man læse i foreningens hæfte fra 2013 *"Historien om Nivå Havn og Strandpark"*.

Her skal kun omtales Nivås to naturlige havne, der begge knytter sig til Nive Å. Der er ikke konstateret fysiske spor efter dem, så deres nøjagtige beliggenhed kendes ikke, og deres eksistens bygger jeg alene på

indirekte antydninger i skriftlige kilder.

Havn for fiskeri og handel.

Bispestolen i Roskilde ejede i middelalderen mange ejendomme på Sjælland. Engang i 1370'erne, efter 'den sorte død', ønskede man at opføre, hvor store indtægter bispestolen nu modtog af sine besiddelser, og hvor mange steder, der var øde, dvs. ude af drift. Det findes indført i den såkaldte 'Roskilde-bispens jordebog'.

Om bebyggelsen Oos står,

at man her ejer en gård, der betaler sin afgift i rede penge. Desuden er der "5 husmænd, der hver giver 1 tønne sild". Oos betyder munding, og det er Nive Ås munding, der menes. Stedet kender vi dag som Nivå.

At husmændenes betaling skete i form af sild, tyder unægtelig på, at de i en eller anden udstrækning også har været fiskere. Og på den tid var der i perioder store mængder sild i Øresund, og fisk var en tilladt spise i fastetiden og derfor efterspurgt af alle.

Et træsnit fra 1555, der skal illustrere, hvor tæt sildene stod i Øresund. Bemærk hellebarden til højre, der hverken synker eller vælter pga. de mange sild. Vel nok lige i overkanten af det troværdige.

Betaling af afgifter i form af fisk til jordejeren er åbenbart fortsat op gennem tiden, for C. Christensen skriver i sin *'Hørs-holms Historie fra 1305 til 1875'*, at de fire landgildehuse i Nivå i 1672, hver betaler ½ tønne torsk og den største gård 2½ tønne sild og 50 flyndere. Det store sildefiskeri var ophørt, og som man kan se, var der kommet andre fisk på 'menukortet'.

Men han tilføjer: *"I Begyndelsen af det attende Aarhundrede blev dog denne Landgilde afløst med Penge, da Fiskeriet var gaaet tilgrunde."*

Årsagen hertil må søges i den landhævning, der har fundet sted siden istiden sluttede og en tilsanding af Nivåbugten, der også kan have umuliggjort indsejling i Nive Å.

Da åen stadig var sejlbår har husmændene / fiskerne i Nivå roet eller staget sig op og ned ad åen, til og fra deres havn, der formentlig har ligget, hvor landevejen (Gl. Strandvej)

og åen skærer hinanden, og hvor de har haft deres boliger. Åbredderne har sikkert været forstærket med pæle og fletværk.

Det forekommer mig ikke særlig sandsynligt, at fiskerne blot har trukket bådene op på kysten; dels har de skullet bære deres redskaber og fangst til og fra bådene, dels har der også den gang været kraftige storme, der kunne beskadige dem, hvis de lå ubeskyttede på kysten. I åen lå de i sikkerhed.

Der er for mig ingen tvivl om, at der her har været en havn, om end den har været lille og primitiv.

Handelshavn

Før man fik tilstrækkelig gode veje og køretøjer til færdsel på disse, er den meste transport af varer over længere afstande foregået ad søvejen. Det var som regel nemt og billigt.

Det vil undre mig meget, hvis der ikke er blevet ind- og udskibet varer i den lille havn i

Udsnit af 'Kaart over Carleboe Pastorat' ca. 1800.

V angiver, hvor jeg mener havnene har været.

Til højre ses ruinerne af Galejhavnen

Nivå. Men noget bevis har jeg ikke.

I middelalderen var koggen den mest anvendte skibstype, men selv om den var fladbundet, har den næppe kunnet sejlet ind i Nive Å. Den kan have ligget for anker på bugten, og småbåde har fragtet varerne fra skib til havn og modsat.

Men det mest almindelige har nok været, at de lokale selv har fragtet deres varer til og fra

byer som Helsingør og København samt til Skånemarkedet i Falsterbo.

De varer, man er sejlet ud med, har vel især været fersk og saltet fisk, landbrugsprodukter, måske klæde og måske keramik. Det man har bragt hjem har primært været salt til nedsaltning af fisk og kød, for bortset fra røgning var nedsaltning den eneste måde at konservere fødevarer på.

Snekkehavn

Landets inddeling i herreder menes at være sket omkring år 1.000, altså i slutningen af vikingetiden, hvor en stærk centralmagt havde etableret sig.

Det er karakteristisk, at de fleste herreder ligger ud til vand, og at de ofte gennemskæres af et vandløb.

De fleste herreder var igen opdelt i to eller tre skiben, der betyder ordning, fordeling. Disse var igen opdelt i havner.

Hvert skiben skulle stille med et fuldt udrustet skib og hver havne med en mand i fuld udrustning til ledingsflåden (krigsflåden). Det antages, at denne bestod af 600 - 800 fartøjer.

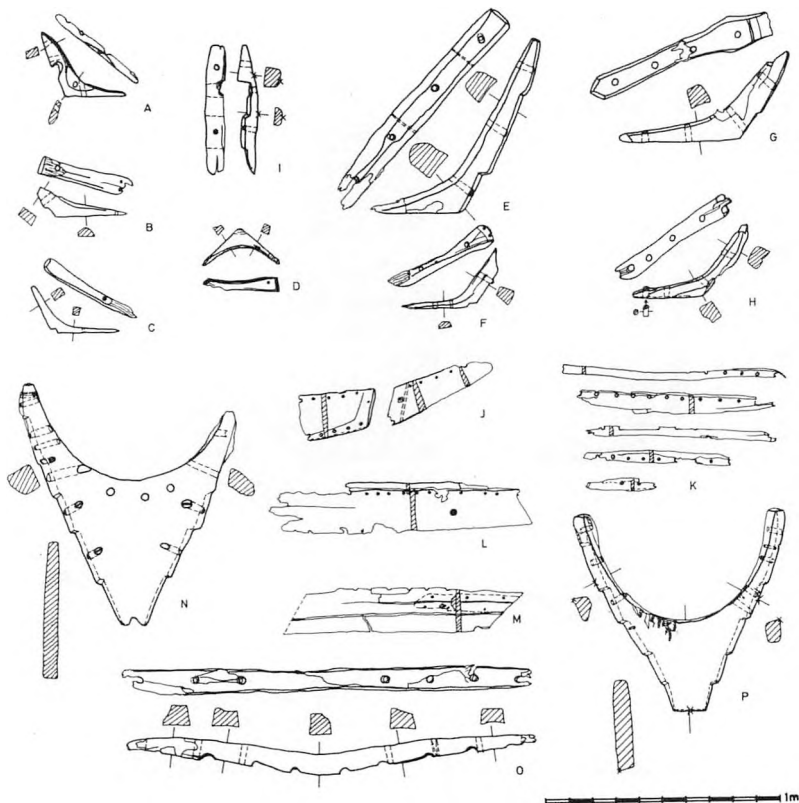
Men hvor blev disse fartøjer bygget? Hvor blev de repareret? Og hvor lå de, når de ikke var på togt? De spørgsmål begyndte man at få svar på i 1980'erne:

En landmand på Nordfalster ville beskytte sine marker mod oversvømmelser fra Fri-

brødre Å, der løber gennem hans ejendom. Han ville anlægge et lavt dige med jord, som han gravede ud af åbredden. Men gravemaskinen fik store stykker træ med op, og det var tydeligt, at noget af det havde siddet i et skib. Han fik tilkaldt det lokale museum, der igen sendte bud efter Vikingeskibsmuseet i Roskilde og Nationalmuseet, og et flerårigt udgravningsarbejde tog sin begyndelse.

De første år mente man, at man stod over for et skibsværft fra vikingetid eller tidlig middelalder. Men denne teori blev opgivet, da man mod forventning ikke fandt spor af en samtidig bebyggelse nær fundstedet. Havde der været tale om et værft, måtte det forventes, at skibsbyggerne boede nær ved. Konklusionen blev, at der havde været tale om en havn, hvor skibene også kunne blive repareret.

I forbindelse med udgrav-

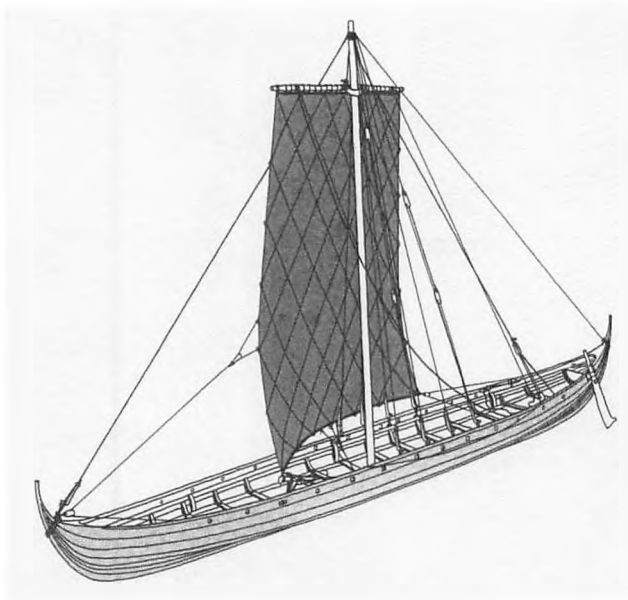

Udvalg af skibsdele fra Fribødre Å
Efter Lolland-Falsters Historiske Samfunds årbog 1989.

ningerne ved Fribødre Å blev det undersøgt om markbøger og gamle kort kunne give oplysninger af værdi for undersøgelsen. Og det kunne de: Fundstedet lå mellem to små næs, der skyder sig ud i ådalen, og i markbogen fra 1682 kaldes de

Nørre Snechebier og Sønder Snechebier eller mere nutidigt: Nørre Snekebjerg og Sønder Snekebjerg. Og tæt ved lå Snechetofterne.

Forbindelsen til vikingetid og tidlig middelalder er klar, idet snekke betegner den tids

En snekke.

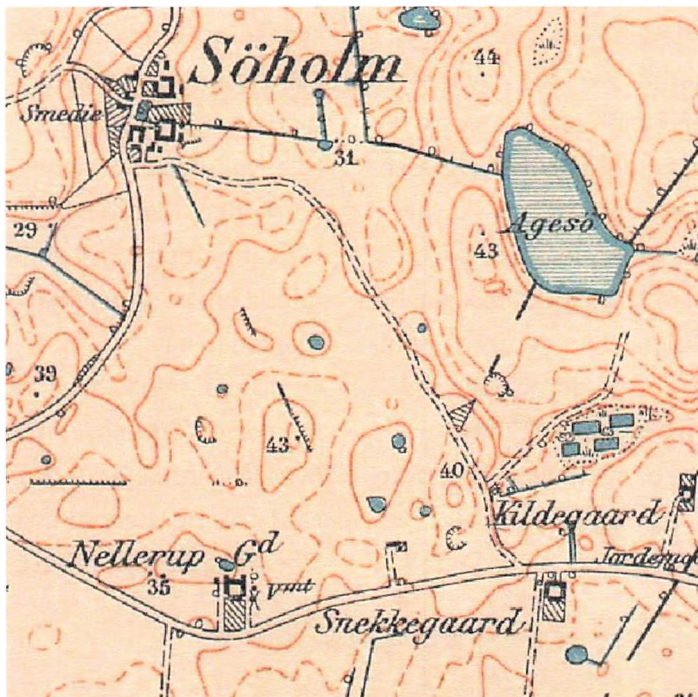
krigsskibe. Senere gik betegnelsen ud af brug, men blev genoplivet i årene omkring 1800 (romantikken) af blandt andre Grundtvig.

Lederen af udgravningen, daværende museumsinspektør ved Vikingeskibsmuseet, Jan Skamby Madsen og sproghistorikeren Bente Holmberg begyndte nu en gennemgang af markbøger og -kort fra hele landet, for at finde steder, hvor 'snekke' indgik som forled i navnet, i håbet om at det kunne vi-

se vej til andre lignende havnepladser. Ikke mindre end 100 steder fandt man frem til.

Navngivningen af markerne er knyttet til landsbyfællesskabet, hvor man på bystævnet besluttede, hvornår der skulle arbejdes på en bestemt mark. Det havde derfor været nødvendigt at navngive de enkelte marker, så alle vidste hvilken mark, det drejede sig om.

Resultatet af Holmberg og Skamby Madsens undersøgelser er offentliggjort i artiklen "Da

På Humlebækvej syd for Søholm lå der tidligere en gård, der blev kaldt Snekegård. Den har trods navnet ikke noget direkte med vikingerne at gøre. Men det var nogle steder skik at navngive en udflyttet gård efter en af de marker, den blev tildelt ved udskiftningen. Gården her fik navn efter Snekebjergs Ager.

Målebordsblad, opmålt 1898.

kom en snekke ... Havnepladser fra 1.000- og 1.100-tallet?“, bragt i skriftet KUML 1977-98. (Artiklen kan ses på nettet)

Foreløbig er påvist yderligere 2 snekehavne: Ved en Sneche Eng ved Aarhus Å er udgr-

vet en havn og skibsværft og ved en Snekens Dal ved Lindeneborg Å nær Rold Skov i Himmerland er påvist spor efter en havn og formentlig et værft.

Karakteristisk for de 3 fundsteder er, at de ligger et stykke

fra kysten, på Nordfalster og ved Aarhus 2—3 km og i Himmerland godt 30 km. I sidste tilfælde har det sikkert været den lette adgang til træ fra skoven, der har været afgørende.

Blandt de 100 snekkenavne fandt man 3 i Fredensborg Kommune. I Asminderød Sogn ses på et markkort fra 1779 et 'Snekke bierg' mellem Danstrup og Endrup, og på et kort fra 1787 en 'Snekke biergs Agre'

sydøst for Søholm. De to steder kan næppe have noget at gøre med en snekkehavn, da der ikke er et vandløb af betydning i nærheden. Måske har de to bakker haft en form, der kunne minde om et skib. Et navn skulle marken jo have.

Det 3. snekkenavn fandt man på et '*Carte over Nivrodbyes [Niverød by] Marker*', dateret 1780. Her hedder en mark 'Snekkebecks Ager'. Snekkebæk

Udsnit af kortet over Niverød Bys marker. Snekkebæks Ager ligger til venstre for **No 6**. Til højre ses GL. Strandvej,

Rigsarkivet.

har været navnet på en større eller mindre del af Nive Å, og den har fået navnet, fordi der sejlede snekker på den, til og fra deres havn.

Ud fra kortet at dømme lå Snekebæks Ager, hvor Kystbånen i dag skærer åen. Men hvor havnen har ligget, kan kun blive

Mindre udsnit af samme kort. Navnet Snekebeck Ager er ikke særlig tydeligt.

et gæt. Men det har næppe været ved Snekebæks Ager, dertil er afstanden til stranden for kort.

Fjendtlige fartøjer har formentlig været hyppige i danske farvande, måske har specielt Øresund været et udsat område. Det er denne risiko for overfald,

der har medført, at de middelalderlige kirker i den østlige del af Nordsjælland, lige fra Tikøb Kirke i nord til Lyngby Kirke i syd ligger langt fra kysten.

En havn, der ligger i god afstand fra kysten, har forsvarsmæssigt to fordele: Jo længere væk fra kysten og eget skib en fjende måtte bevæge sig, jo større del af styrken måtte han efterlade til bevogtning af skibet, da det jo også kunne være i fare for at blive angrebet. Og afstanden gav forsvarerne tid til at samle folk til at kunne modgå angrebet.

Mit gæt på havnens placering må være tæt på sammenløbet af Nive Å og Usseørd Å. Det svarer nogenlunde til den afstand fra havet, der er fundet på Nordfalster og ved Aarhus. Fra bakkeknolden syd for Nivå Kirke har der været glimrende mulighed for at iagttage, hvad der skete på Øresund, og i fald et ukendt skib nærmede sig, kunne man ved afbrænding af et bål advare beboerne i de omkringliggende landsbyer.

Hvis der har været et skibsværft kunne skibsbyggerne have boet i den nu forsvundne bebyggelse Nive, der lå på bakken mellem kirken og vandmøllen.

Det er stednavneforskeres opfattelse, at det er åen Nive, der har givet navn til bebyggelse. Jeg mener, det omvendte er tilfældet.

Forskerne giver to usikre forklaringer på ånavnet Nive: 1) 'den fugtige', 2) 'et trangt sted'. Men at betegne et vandløb som fugtigt er pølsesnak. Hvad skulle det ellers være. Det trange sted kunne hentyde til åsammenløbet, hvor åen bliver smallere.

Jeg finder imidlertid, at begge forklaringer kan passe på bebyggelsen Nive. Med en den gang betydeligere højere vandstand i åerne end i dag og store vådområder omkring bakken, har der sikkert været fugtigt at bo der. Og pladsen på den lille bakke må, efterhånden som antallet af beboere steg, have været trang, så trang at man har valgt at rydde et nærliggende område for skov, lyng, sten m.m. til beboelse

og opdyrkning. Det har man så kaldt Nives Rydning, i dag Niverød. Sprogforskerne mener, at Niverød skal tolkes som rydningen ved Nivåen. Jeg mener dog, at mit gæt på en betydning af navnet Niverød er lige så god som forskernes. Beviser har ingen af os.

Bebyggelsen Nive blev nedlagt i slutningen af 1700-årene og jordene lagt ind under Nive Mølle.

Måske er det ikke kun et, men flere skibener, der har anvendt snekehavnen og det evt. tilknyttede værft. Men stedet kender vi ikke. Et held som på Nordfalster vil måske en dag afsløre det. Men chancen må nok betragtes som meget lille.

Tak til Bjørn Westerbeek Dahl og Kurt Christensen for hjælp med at fremskaffe kort.

NB!

Artiklen er skrevet helt uden brug af kunstig intelligens - nogen vil sikkert mene, at der heller ikke er brugt så meget af den naturlige. JEC

Kommende arrangementer august—september

Lørdag 26. august kl. 14-16

Rundvisning i Fredensborg Slotshave

Landskabsarkitekt, ph.d. Christine Waage Rasmussen, Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme, vil vise os rundt og fortælle om havens historie bl.a. om det i 2014 afsluttede arbejde med at restaurere slotshaven. Et arbejde, som hun var den ansvarlige leder af. – Vi får en rundvisning i slottets offentlige del af haven, herunder slotshavens parterre, Brede Allé og Kirke Allé med de nyligt plantede træer. Vi skal se Ballonpladsen, Gratiernes Ø og Nordmandsdalen og slutter ved Kongebroen. Men derudover vil hun også føre os forbi hidtil ukendte områder

Christine er medforfatter til en bog om Fredensborg Slot og Slotshave, skrevet i samarbejde med kunsthistorikerne Bente Scavenius og Ulla Kjær.

Tirsdag 5. september kl. 15.00-17.00

Mindehøjtidelighed for vores faldne soldater fra Karlebo Sogn

I samarbejde med Karlebo Menighedsråd afholdes på Karlebo Kirkegård samt i kirken en mindehøjtidelighed for vore faldne soldater fra Karlebo Sogn. Mindehøjtideligheden afsluttes med et mindre traktement i Længen ved siden af kirken. Alle er velkomne.

Torsdag den 14. september kl. 19.00 - 21.00

Byvandring i Niverød

Historikeren, cand.mag. Niels Storgaard Simonsen, vil tage deltagerne med på en byvandring gennem det gamle Niverød til den nye bebyggelse på begge sider af Nivåvej. Trådene vil blive trukket næsten 1000 år tilbage og frem til bygningen af kongevejen i 1790-erne, afholdelsen af den første demokratiske folkeafstemning i 1841 på Niverød Kro, bygningen af Danmarks første plejehjem i 1891, og endelig tiden fra 1960-erne og frem. Her vil han fortælle om den hurtige udbygning fra landsby til en del af den moderne forstadsbebyggelse Niverød/Nivå.

Mødested: Ved *Circle K* tanken på Niverød Kongevej. Deltagelsen er gratis og alle er velkomne.

Foredrag

Sted: Egedal Kirkes foredragssal, Egedalsvej 3, 2980 Kokkedal.

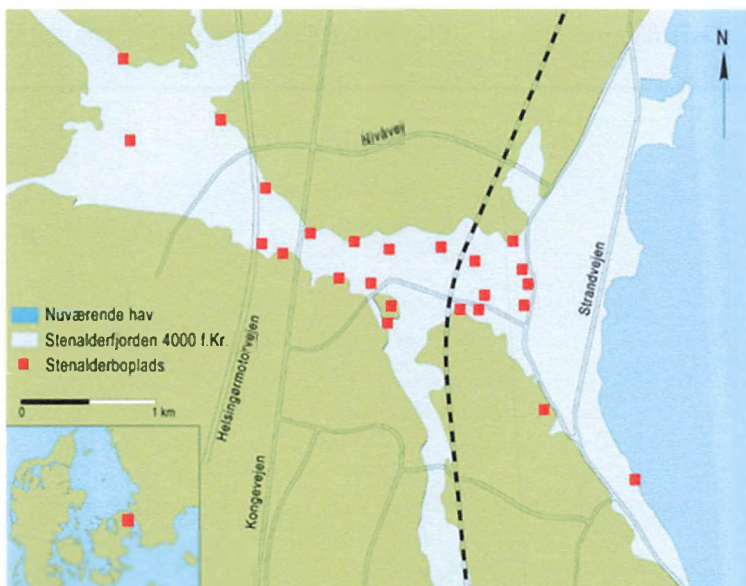
Entré: 25,00, incl. kaffe.

Foreningens foredrag er åbne for alle

Torsdag den 28. september kl. 19.30-21.30

Nivå fjordens jægere og fiskere i stenalderen

Direktøren for Museum Nordsjælland, Ole Lass Jensen, vil i sit foredrag fortælle om jægerstenalderen, hvor en dyb fjord skar sig ind ved Nivåbugten. Fjorden og den omgivende urskov vrimlede med dyr, og det tiltrak datidens jægere og fiskere. I tiden mellem 6.000 og 4.000 f.Kr. slog egnens stenaldermennesker sig ned på fjordens bredder, indtil vandstanden faldt, og fjorden groede til. Arkæologiske udgravninger af bopladserne har resulteret i fund af velbevarede hyttetomter og grave med skeletter af kvinder, mænd og børn. Foredraget giver et indblik i jægerens liv og ritualer og beretter om resultaterne af de nye naturvidenskabelige undersøgelser af skeletterne.

Foreningens bestyrelse 2023.

Formand:

Niels Storgaard Simonsen tlf: 2341 5440 niels.storgaard@email.dk

Næstformand:

Anna-Sophie Simony Dalgaard tlf: 2927 1928 asdalgaard@outlook.dk

Kasserer:

Brita Gersner tlf: 4914 4289 b.gersner@gmail.com

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Merete Gøtzche tlf: 4828 0555 m.go@outlook.dk

Flemming Jappsen tlf: 5124 5338 fl.jappsen@gmail.com

Peter Aarby tlf: 4914 5281 paarby@post.tdcadsl.dk

Henrik Teileskov tlf: 4914 3752 teileskov@post.tele.dk

Suppleant 1 og webmaster:

Bjørn Sandberg tlf: 6130 2980 bjoern.sandberg@gmail.com

Suppleant 2:

Jan Udal Niemann tlf. 7170 6383 niemann@kabelmail.dk